

Sygn. akt VI Gz 205/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Anna Harmata

SO Michalina Sanecka

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: Banku Spółdzielczego w R.

z udziałem: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt V GCo 202/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Uzasadniając orzeczenie Sąd wskazał na treść art. 786² kpc stwierdzając, że przepis ten zawiera minimum wymagań formalnych obowiązujących w postępowaniu egzekucyjnym w przedmiocie nadania klauzuli bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Postępowanie takie prowadzone jest według uproszczonej procedury, która sprowadza się jedynie do badania przez sąd załączonych do wniosku dokumentów. Z dokumentów tych w sposób nie budzący wątpliwości powinno wynikać, czy dłużnik poddał się egzekucji, oraz że roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej dokonanej bezpośrednio z bankiem. Zdaniem Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie wierzyciel nie wykazał wiarygodnym dowodem, że dłużnik poddał się egzekucji, co uniemożliwia nadanie klauzuli na podstawie w/w przepisu. Dokument taki nie został bowiem przedstawiony również na etapie wniesienia skargi na orzeczenie referendarza.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel, domagając się jego zmiany i nadania klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem, oraz zasądzenia od dłużnika na jego rzecz kosztów postępowania za obie instancje. Zdaniem skarżącego, orzeczenie Sądu Rejonowego oddalające wniosek nie jest trafne, albowiem wierzyciel załączonymi do wniosku dokumentami wykazał, iż spełnione zostały wszystkie przesłanki do nadania klauzuli wykonalności. Wymienił ponadto w zażaleniu dokumenty, które zostały przez niego przedłożone - podnosząc, że w przypadku wątpliwości Sąd ma prawo żądać od wierzyciela dodatkowych dokumentów lub wyjaśnień a w okolicznościach niniejszej sprawy tego nie uczynił.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z następujących przyczyn. Stanowisko prezentowane przez skarżącego zawarte w jego zażaleniu wynika najprawdopodobniej z niewłaściwego zrozumienia motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy w Rzeszowie wydając zaskarżone postanowienie, a które zawarte zostały w uzasadnieniu tegoż postanowienia. Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy nie kwestionował uprawnień osób reprezentujących Bank do podpisania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności, jak i bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również uprawnienia osoby reprezentującej dłużnika. Złożone przez wierzyciela dokumenty powinny być jednak przedstawione we właściwej formie (a więc jako dokumenty urzędowe, urzędowo poświadczone, bądź poświadczone przez osoby do tego umocowane przez odrębne przepisy), co w niniejszej sprawie nie miało miejsca – jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy – nawet na etapie postępowania związanego z wniesieniem skargi. Wierzyciel przedłożył co prawda dokument w postaci odpisu pełnego z Rejestru Przedsiębiorców dotyczący pozwanego (k. 35 -37) jednakże tylko jako kserokopię, a więc w formie która nie pozwalała na nadanie mu statusu dowodu, który mógłby być oceniony przez Sąd. Tym samym zobligowany był przyjąć iż brak jest dowodu pozwalającego na zweryfikowanie czy osoba składająca oświadczenie za pozwanego o poddaniu się egzekucji była do tego umocowana.

Dlatego też prawidłowo postąpił Sąd I instancji ostatecznie oddalając wniosek wierzyciela. Na marginesie jedynie podkreślić należy w ślad za Sądem I instancji, iż postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności jest postępowaniem „uproszczonym”, co oznacza, że sąd nie prowadzi z własnej inicjatywy postępowania dowodowego, a ocenia jedynie dowody przedłożone przez wnioskodawcę. Braki w tym postępowaniu są brakami tzw. nieusuwalnymi w trybie art. 130 §.1 kpc. Innymi słowy sąd nie wzywa o ich przedłożenie. W okolicznościach niniejszej sprawy wierzyciel na podstawie orzeczenia referendarza sądowego mógł przedłożyć właściwe dokumenty i załączyć je do skargi, umożliwiając tym samym Sądowi Rejonowemu ich ocenę i uwzględnienie przy wydawaniu postanowienia z dnia 10 czerwca 2013r. Powyższego nie uczynił co skutkuje oddaleniem zażalenia na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.